

рухатись у ногу з часом і технологіями та розвиватись, задаючи важливі питання й розв'язуючи їх разом. У майбутньому це впливає на готовність студента-медика ставати лікарем і розв'язувати важчі ситуації, маючи необхідні відточені до професіонального рівня навички.

Список використаних джерел

1. <https://www.bsmu.edu.ua/news/suchasne-navchannya-studentiv-medikiv-ubdmu/>
2. https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfl5MumfLH-G6f0lSorVcSAMVvIc7vyOuJIQCh3Ync-x-RYg/viewform?fbclid=IwAR1-qR0o3GC0sKrakDZRFNat_loWBZzaT7NXB0q8DrvExWcG0KK9SazOJLA
3. <https://www.facebook.com/COSMIT2019/posts/1037187653351925>
4. <https://chernivtsi.online/archives/43075>

СИМУЛЯЦІЙНІ МЕТОДИ У КОМПЕТЕНТНІСНОМУ ПІДХОДІ ДО ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ХІРУРГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Кнут Р.П., Сидорчук Р.І., Хомко О.Й.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Реформування медичної галузі і впровадження компетентнісного підходу в медичній освіті призводять до підвищення вимог до підготовки медичних спеціалістів. Симуляційні методи останнім часом набули широкого застосування, зокрема, завдяки доступності на ринку широкого спектру симуляційного обладнання та розвитку методик моделювання клінічних ситуацій із можливістю відпрацювання різних варіантів їх вирішення для засвоєння навичок і формування компетенцій, що розробляються спеціально створеними симуляційними центрами при вищих медичних навчальних закладах.

Вивчення дисциплін хірургічного профілю вимагає від студентів не тільки знання теоретичного матеріалу, але й розуміння особливостей анатомічної будови ділянок тіла людини, топографічних співвідношень та взаємодій органів та систем, просторового мислення, що створює труднощі в розумінні матеріалу, відпрацюванні хірургічних навичок та формуванні компетенцій. Симуляційні методи дають змогу чіткіше візуалізувати процеси, що відбуваються в тілі людини при виникненні різних захворювань та патологічних станів, виконанні тих чи інших маніпуляцій, пов'язаних із ними, у більш повному обсязі зрозуміти анатомічні та хірургічні аспекти, а також патофізіологічний вплив. Окрім того, при відпрацюванні симуляційних завдань хірургічного профілю студенти можуть застосовувати

творчий підхід до розв'язання клінічних ситуацій та оцінювати свої дії завдяки маркерам та вбудованим індикаторам, а також отримати зворотній зв'язок, що підвищує якість засвоєння матеріалу.

Загалом, при викладанні хірургічних дисциплін відмічається зростання серед студентів зацікавленості до проведення різного роду симуляцій із відпрацюванням клінічних ситуацій. Студенти демонструють високий рівень включеності під час заняття, тривалий період виживання знань, розуміння анатомічного, патофізіологічного та функціонального обґрунтування відпрацьованих методів, результатом чого є формування компетенцій.

Висновки. Застосування симуляційних методів викладання хірургічних дисциплін дає можливість підвищити його якість шляхом візуалізації процесів, що відбуваються в тілі людини з урахуванням анатомічних та патофізіологічних механізмів, а також можливості отримання студентом зворотнього зв'язку та самооцінки за допомогою маркерів та індикаторів, що дає змогу глибше зрозуміти пройдений матеріал та сформувати компетенції.

Список використаних джерел

1. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний poradnik. Суми: ПФ «Видавництво «Університетська книга»», 2018. 240 с.
2. Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали І навч.-метод. конф., присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ (Харків, 30 лист. 2016 р.) / кол. авт. — Харків: ХНМУ, 2016. — 188 с.
3. Polyzois I, Claffey N, Mattheos N. Problem-based learning in academic health education. A systematic literature review. *Eur J Dent Educ.* 2010 Feb;14(1):55–64. DOI: 10.1111/j.1600–0579.2009.00593.x
4. Ellaway R, Poulton T, Fors U, McGee JB, Albright S. Building a virtual patient commons. *Med Teach.* 2008;30(2):170–4. DOI: 10.1080/01421590701874074